ՌՈՇՔԵԱՆ

Բառեր որ կան միայն իր քով

ԼԱՊՏԵՐԱԿԻՐ, ի, աւ. Որ առաջի այլոյ զլապտերն կրէ. Lanternarius, i. «Անկեալ լապտերակիրին շիջաւ լոյսն և խնկոյն». (Պատ. Հայ)։

ԼԱՍՏԵՂԵՆ. գինաւ.։ Ի լաստենի փայտէ եղեալ. Alneus. a. m. Մեսր. Պատ. «Զլաստեղեն բոլորակս կուտեալ (հատեալ?) տայ, եւն։

ԼԱՍՏԵՆԻ, ւոյ. Ծառ որ ի ջրուտ տեղիս լինի, և որմէ նախնիքն զլաստ առնէին, և այժմ եւս զնաւս շինեն զի զմուարաւ փտի. «Սաերջք ծառք, եղեւն, լաստենի»։ (Աշխ. ժզ.)

ԼԱՍՏԵՆՈՑ. աւ. Տեղի ուր լաստենիք անկեալք են. «Ի լաստենոցէն բերել զփայտ». Պատ. Տայ. (Հայ ?)։

ԼԱՏԻՆԱԱՍՏԱՆ. եայց. լատինացւոց աշխարհ. «Իբրեւ հասին ի Լատինաստան տեսին զարմանալիս» Պատ. Հայ.։

ԼԱՏԻՆԱՑԻ. ւոյ. Նոյն և լատին, եւն։

ԼԱՏԻՆԵՐԷՆ. մկ. լատին լեզուաւ, եւն։

ԼԱՏԻՆՈՒԹԻՒՆ, եան. Զբօսց կամ լեզու լատինաց. «Ուսաւ զգրութիւն լատինութեան». Քաղ. (?)։

ԼԱՏՐԱՏԵՄ. եռ. Ի լատին բայէն latrato, որ է յաճախապէս հաջել, կամ հաչհաջել (հաղհաջել?). «Ամեն սրտիւ և լատրատեն շրթամբք. Յակ. Ճառ. ժզ.։

ԼԱՓԼԱՓԵՄ. յաճախ լափել. (լըրլըրել) Lambito, as. «Շնիկն լափլափէր ընթանալով». Պատ. (Հայ)։

ՆՈՐ ՀԱՅԿԱԶԵԱՆ

(Երից վարդապետաց)

Բառեր որ չկան Ռոշքեանի քով

ԱԳՈՒՑԻՉ, ցչի, չաց. ա. Որ ագուցանէ, զգեցուցիչ. «Լե՛ր նոցա (աղքատաց) կերակրիչ և ագուցիչ. Մանդ.։ (Այլ ձեռ. զգեցուցիչ)։

ԱԳՌԱՒԱՆԱԼ, ացեալ. չ. Իբրեւ ագռաւ լինել, նմանել ագռաւու. «Ագռաւացեալ սեւութիւն միգաց մեղաց, հրով ապաշխարութեան սրբեցուք» Նար. Յովէգայն։ «Ագռաւացեալ հոգւոց անմաժից յերկիր անկեալ». Տօնակ։

. . . .

ԱՅԳՈՐԵԼԻ. տե՛ս ի բայն այգորեմ։

ԱՅԳՈՐԵՄ, եցի-չ. որ և այգաւորել. գրի և յայգ որել. ագեւորել. որպէս թէ այգօրել. բարի լուսի երթալ. (լծ. լա. ակե՛ւրօր. բարեմաղթել). կամ ընդ այգն ուսուրն յանդիման լինել մեծի ումեք և ողջունել. գալ յառաջն հրաւիրանաւ. կոչիլ և մտանել ի հրապարակ արքունի. հրաման առնուլ կամ տալ։ Պուլուշմաք, ճուզուրա կելմէք։ Ուստի և այգորելի տեղի՛ է դահլիճ. դեճլիզ, տի՛վանխանէ, տիվանի փառփ-շանի. «Մարդիկ հանապազօր յայգորել եկեալ մտանէին». Բուզ. ե. 22։ «Ժամ այգորելի՛ է ժամանակ ատենի». «Իբրեւ եղեւ ժամ այգորելի թագաւորին պարուց, և ամենայն թագաւորք և իշխանք իւր և մեծամեծք իւր այգորեալ կային արքային պարուց, յամենայ (Արշակ) գալ յայգորել թագաւորին պարուց Շապհոյ». Բուզ. դ. 20։ «Ընդ ջեռնուլն արեգական՝ մինչ ագեւորեալքն մտանէին առաջի ամիրային։ Ի ժամու՝ մինչ ագեւորեալքն կամէին մտանել գաւաջեաւ. Արծր. դ. 2։ «(Թագաւորն) նստեալ ի տեղւոջ յայգորելի. յն. ի հրամանատեղի. Եզր. գ. 15։

ԼԱԳՆՈՒԹԻՒՆ. գ. Λαγνία(1), Luxuria, libido, laxitas. Թուլամորթութիւն, խենեշութիւն, անառակութիւն. «Սերմներթութիւնք, է՛ որ ի յայժ զիրութենէ է, և է՛ որ ի կրօնից լագութենէ։ Եւ եթէ ի կրօնից լագութենէ, զնոյն հառաչանս առնել բարիոք երկիւղածութիւն է. Կանոն։

ԼԱԶՈՒԱՐԹ. ԼԱԺՈՒՐԴ գ. որ և լաջուարդ, լաճիվէրդ, լաժիվէրդ. Ըստ ոմանց նոյն ընդ Գոճազմ. Անուն պատուական քարի, որպէս իտ. lapislazzolo, և կապուտակ ներկի գոյն և ներկ. իբր իտ. Azzurro oltramarino. «Լագուարթն և զմրուխտն ի պղնձաքար ազգէն գոյանան. Սոկիփոր. «Զառիկ, լաժուրդ, ժանգառ, բուռ՛կիր, և այլ որ նման է սոցին». Վրբ. քերբ.։

ԼԱԼԱԿԱՆՋ. ուր իցէ կանչին՝ գոչին՝ ճչին լալագին. «Հնչումն ձայնի մարդն աղէխարով ողբոց, և աղայոցն՝ լալականչ առ աշարեկութեան գոչումն. Հ. Կիլիկ։

ԼԱԼԱՀԱՌԱՉ. ա. Որ ինչ լինի լալագին հառաչմամբ կամ հեծութեամբ. կականաւոր. «Ողբոյին լալահառաչ բառաչմամբ. Սխիթան։

ԼԱԼԻ. իբր եաց. ա. իբր. լացող «լա՛ց ընդ լալիս ամենայնի» Շ. Եղեռ.

. . . .

ԼԱՅՆԱԳԷՄ. ա. Լայն և տափարակ գիմօք. «Փանտատեսիլ ժպրհերես լայնադէմ անհուն բազմութեանն». Կաղկան։

ԼԱՅՆԱԹԵՒ. տե՛ս Մեծաթեւ. «Արծուին մեծ՝ լայնաթեւն երկայնատարած. Ոսկ. Եսա.։

ԼԱՅՆԱԼԱՆՋ. Որոյ լանջք են լայն, իրօք կամ նմանութեամբ. «Ի ծովս ընթանային, ի թեւս թեթեւս թռչէին, յերկիւրս փայտակերաս ելանէին (ի նաւս), գերատանակս լայնալանջս (զզեակս) ընթանէին». Ճ. Ը.։

ԼԱՅՆԱԼԻՐ. ա. Լայն լրիւ իւրով. լայնատարած. «Իբր ի լայնալիր մարգաց, և ի հովտային լերանց հաւաքեալ». Ասող. ա. 1։

. . . .

ԼԱՇԿԱՐ. ի. աց. պ. լէշքէր. վր. լաշկարի. թ. առքէր, Զօր, զօրականք. դաս զինուորաց. «Անձուկ լաշկարու վաստախատարակ արարեալ՝ այարէն դարձուցանէր». Եղիշ. Ը.։

ԼԱՊՏԵՐԱԿԱԼ, ի, աց. ա. Որ ունի և կրէ զլապտեր՝ իրօք կամ նմանութեամբ. «Հաւատոց լապտերակալ առաքինի». Ոսկ. ի Դպր.։

ԼԱՍՏԱԿՈՏՈՐ ԱՌՆԵՄ. Կոտորել և բայքայել զկազմածս (որպէս զլաստ քայքայեալ). «Ծանրաբեռն ծանրութիւն մեղերն լաստակոտոր զգուրս մաղոցն առնիցէ». Վեցօր. Ը.։

ԼԱՍՏԵՆԻ. ա. Յարմար ի կազմել ընկազմածս, որպէս զլաստ, եւն։ «Սաերջ ծառք, եղեւին, լաստենի». Բս. Սահմ. Լեհ.։

ԼԱՏԱՆ. գ. Բառ ռմկ. լատէն. իտ. Ladano. նիւթ անուշահոտ, որ և Աղաճաճոյճ ասի. «Դիցէ ի բուրվառն հուր. և ի հուրն դիցէ լատան, և կնդրուկ, և զմուռ». Մաշտ. Ջահկ.։

ԼԱՏՐԱՏԵԼ. գ. Բառ լա. latro, latratus. այսինքն հաջել. ըստ վերծանելոյ Լեհացւոյն ի Մծբ. ժզ. «Ա-

---

(1) Ըլլալու է λαγνεία։